

VÁLEČNICE, 2003, olej na plátně, 100 x 80 cm, 64 000 Kč

ES IST VOLL BRACHT, 2002, olej na plátně, 166 x 75 cm, 155 000 Kč

PERLORODKA, 2010, olej na papíře, 65 x 44 cm, 64 000 Kč

MARTIN NĚMEC: V OBJETÍ VÍCE MÚZ

Hudební publicisté se ho často ptají, jestli čas strávený na střední uměleckoprůmyslové škole a posléze na pražské Akademii výtvarných umění nepovažuje za ztracený. Příznivci výtvarného umění mohou mít pocit opačný, proč tak dlouho zahálela jeho malířská paleta...

To, že se nedokážu nějak vyhranit, jsem považoval za svůj handicap, ale v posledních letech jsem se s tím smířil. Uvědomil jsem si, že je to, řekněme, projev mé individuality. Prostě dělám na více zahradách, ale vlastně se tím bavím. Stíždám práci samotářskou, jakou je malování nebo psaní, s činností kolektivní, kterou je muzika, zejména rocková,“ odpovídal akademický malíř Martin Němec a pokračuje: „Kdybych si uměl vybrat ze svých talentů nebo dovedností, už bych to dávno udělal. Zůstal jsem tím tak trochu nedospělý a mé koníčky, přerostlé dávno v koně, zabírají

celou stáj. Rozhodně se nepovažuji za malujícího muzikanta! To jsem spíš hraví malíř... Nebo hravý? Víte, on rockovou kapelu na střední umělecké škole založil skoro každý, ale já jsem ji po maturitě jaksí zapomněl rozpustit. Na celé roky mě hudba zaměstnala natolik, že jsem se malování téměř nevěnoval. Dnes se to trochu obrací, i když vím, že úplně bez muziky být nemůžu a nechci.“

Jeho záběh na kulturním poli je pozoruhodný. Založil a vede skupinu Precedens, pro kterou stvořil rockovou hvězdu Báru Basikovou. Hudbu a texty píše také pro další formaci Lili Marlene se

zpěvačkou Dášou Součkovou. Známe ho jako autora scénické a filmové hudby, podle jeho scénářů byly natočeny dva celovečerní filmy (Perníková věž, T.M.A.). Napsal dvě knihy povídek (Stodola, Vana s výhledem). Nedávno dokončil hudbu k baletnímu představení Periférie. Rodinné prostředí – maminka byla textilní výtvarnice a otec malíř a restaurátor – ho předurčilo k cestě výtvarného umělce. „Střední škola mi dala víc než Akademie, měl jsem nakročeno k věcem, ke kterým se dostávám s velkým zpožděním. Byla to doba her, z nichž některé nikdy neskončily. Prostředí na vysoké škole bylo

Jak šly roky Martina Němce:

› Narodil se 16. 6. 1957 v Praze
› 1976 Vystudoval propagační grafiku na střední uměleckoprůmyslové škole (profesor Bláha)

› 1983 Absolutorium na Akademii výtvarných umění v Praze (profesor Smetana)
› 1982 Založil a dodnes vede skupinu Precedens
› 2002 Založil autorskou skupinu Lili Marlene

› Autor samostatných alb Responsio Mortifera, které bylo dvakrát divadelně zpracováno, Dreams of Sphinx, Angels voice atd.
› Autor hudby k filmům Hazard, Únos domů, Perníková věž, Smrt pedofila, T.M.A.
› Autor hudby k TV znělkám Oko, Gen, Genus atd.
› 2004 Povídková kniha Stodola (Paseka)
› 2008 Povídková kniha Vana s výhledem (XYZ)
› 2009 Premiéra filmu T.M.A., za scénář obdržel cenu Nadace Miloše Havla
› Svě fantaskní obrazy vystavuje doma i v zahraničí, kde je rovněž zastoupen v mnoha soukromých sbírkách.

za totality poněkud skličující. Dlouho jsem se té všudypřítomné ‚sedi‘ zbavoval. Možná právě proto jsem se přiklonil k muzice, byla osvobozující a dopřávala větší možnost komunikace.“

Naštěstí se dostal do ateliéru Jana Smetany, tolerantního člověka a vzdělaného estéta, člena skupiny 42, která je dodnes inspirující. První obrázek, ukřižovaného Ježíše, ale namaloval ještě v předškolním věku. Jak vzpomíná, tenkrát byl od barev více umazaný jeho otec, jak se ho snažil zachránit. „Táta byl výborný malíř, ale rozhodl se tak trochu obětovat malování profesi restaurátora, aby zaopatřil rodinu. Byl velký kamarád Josefa Jíry, který byl jeho protipólem. Pepík Jíra byl bohém, všechny kolem podřídil svému egu, a možná i díky tomu vytvořil výjimečné dílo. V jeho ateliéru jsem jako kluk byl více než doma a samozřejmě byl mým hrdinou. Dneska vím, že tím hrdinou byl asi spíš táta. No, ale tenkrát to byl Josef, vonící terpentýnem a červeným vínem. Měli jsme na Malé Skále chalupy blízko sebe, tak jsem skočil na kolo a za chvíli mu stál za zadkem u rozmalovaného plátna. Naučil mě v Jizeře lovit pstruhy ‚na mušku‘ a obdařoval mě radami, jaké člověk na školách nepochytí. To víte, radit mladému klukovi, aby nemaloval oblohu modrou barvou, nebo aby si k modelu sedal zády – to si žádný pedagog netroufnil,“ vzpomíná Martin

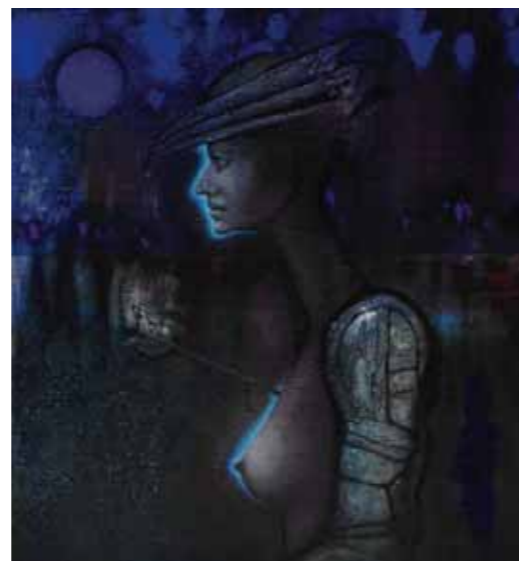
SEN, 2010, olej na plátně, 40 x 40 cm, 58 000 Kč

Němec a přiznává, že v něm vždycky bojovala ta „jírovská“ exprese s precizností dokonalého technika, jakým byl jeho otec. „Moje rané obrazy byly vždycky o tom, že jsem stavěl do kontrastu velmi volnou malbu s nějakým až hyperrealistickým detailem.“ Z posledních obrazů je patrné, že se tyto dva přístupy k malbě vyrovnávají. Vypovídá o tom obraz **Velká pieta**, na kterém pracoval s přestávkami celý uplynulý rok. V poslední době se stále častěji ze svého malostranského bytu vydává směrem k vlnohradskému ateliéru. Říká, že by se rád nechal malířstvím zcela pohltit. Pro příznivce výtvarného umění je to dobrá zpráva, ale věřte muzikantovi.

MALÁ PIETA, 2008, olej na plátně, 66 x 55 cm, 70 000 Kč

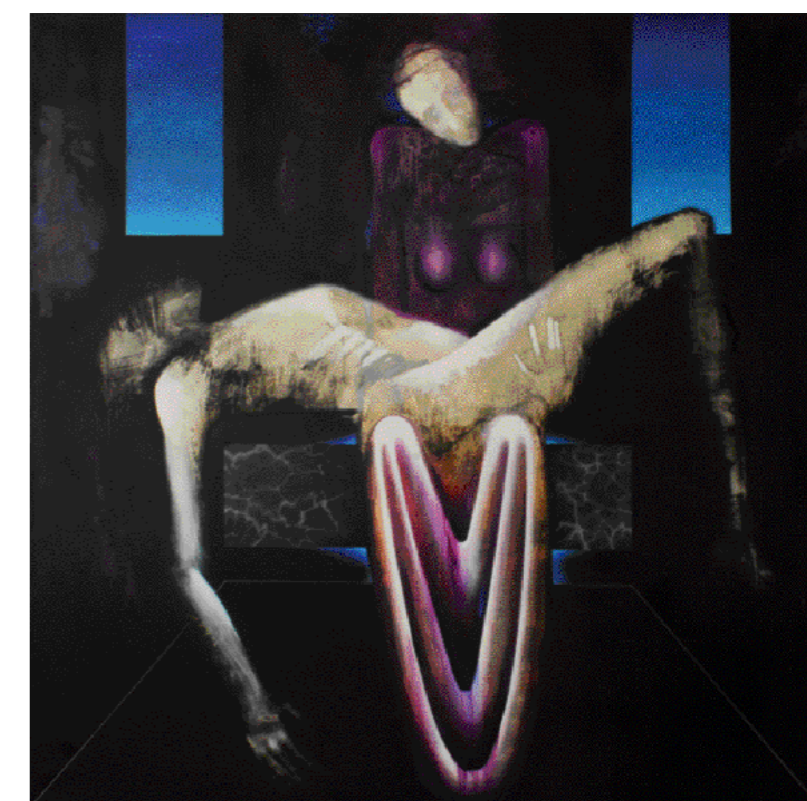
HVĚZDNÁ SALOME, 2009, olej na papíře, 65 x 44 cm, 64 000 Kč

RANĚNÁ RYTÍŘKA U JEZERA, 2010, olej na plátně, 80 x 75 cm, 125 000 Kč

TICHÁ NOC, 1996, olej na plátně, 150 x 122 cm, 185 000 Kč

VELKÁ PIETA, 2010, olej na plátně, 145 x 145 cm, 240 000 Kč